

بررسی مقایسه‌ای اثر تلقیح دو سویه باکتری محرک رشد تولیدکننده سایدرופور (*Bacillus cereus* و *Enterobacter cloacae*)

بر دسترسی آهن در نهال‌های پسته (*Pistacia Vera* L.)

فائمه بهرامی نژاد^۱، فاطمه نصیبی^۲، حکیمه علومی^۳، رزا عرب^{۴*}

چکیده

مقدمه: کمبود آهن یکی از مهم‌ترین مشکلاتی است که رشد گیاهان را تحت تاثیر قرار می‌دهد. در این پژوهش اثر دو سویه باکتری محرک رشد تولیدکننده سایدرופور (*Bacillus cereus* و *Enterobacter cloacae*) بر ویژگی‌های بیوشیمیایی نهال‌های پسته در شرایط فراهمی و کمبود آهن بررسی گردید. **روش‌ها:** در این تحقیق که به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی انجام شد، آهن فریک (Fe^{+3}) و آهن فرس (Fe^{+2}) با غلظت ۲۰ میکرومولار به نهال‌هایی که به مدت یک ماه رشد کرده بودند داده شد. گیاهان فاقد آهن (آهن صفر) به عنوان کنترل در نظر گرفته شدند. **نتایج:** نتایج نشان داد آهن فریک در غلظت ۲۰ میکرومولار و آهن صفر باعث کاهش رشد گیاه و آسیب به آنها گردید. با به کارگیری باکتری‌های محرک رشد در گیاهان تیمار یافته با آهن فریک، برخی از پارامترهای رشد مانند وزن تر، رنگیزه‌های فتوسنتزی، ترکیبات فنلی، فندهای محلول، پراکسیداسیون لیپیدها و پرولین بهبود یافتند. تیمار گیاهان با باکتری‌های محرک رشد همچنین منجر به افزایش مقدار پروتئین در گیاهان تیمار شده با آهن فریک گردیدند. باکتری‌های محرک رشد همچنین منجر به افزایش جذب آهن در اندام‌های هوایی نهال‌های تیمار شده با آهن فریک شدند. به نظر می‌رسد در گیاهان تیمار شده با آهن فریک، باکتری‌های محرک رشد با تولید سایدرופور منجر به احیا آهن و افزایش آهن در دسترس گیاه و تخفیف تنش کمبود آهن شدند.

واژه‌های کلیدی: آهن فریک، باکتری‌های PGPR، پراکسیداسیون لیپید، کمبود آهن.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان.
۲. دانشیار گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید باهنر کرمان.
۳. دانشیار دانشگاه تحصیلات تکمیلی و فناوری پیشرفته کرمان.
۴. مربی گروه زیست شناسی، واحد بم، دانشگاه آزاد اسلامی، بم، ایران. (ایمیل نویسنده مسئول: rozaarab.iau@gmail.com)

مقدمه

آهن جز عناصر کم مصرف گیاهان است که کمبود آن در کل جهان، یکی از مشکلات بزرگ کشاورزان است. برخی وظایف آهن در گیاهان عبارتند از: شرکت در واکنش‌های متابولیسمی گیاه بخصوص واکنش‌های اکسایش- احیا، جز اصلی برخی پروتئین‌ها و آنزیم‌ها، ایفای نقش در فرایندهای زیستی اساسی از قبیل فتوسنتز، سنتز کلروفیل، تنفس، تثبیت نیتروژن و مکانیسم‌های سنتز DNA از طریق عملکرد ریبونوکلئوتید ردوکتازها، کوفاکتور بسیاری از آنزیم‌های سنتز کننده هورمون‌های گیاهی مثل اتیلن و لیپواکسیژنازاها (Jeong & Connolly, 2009, Ferreira *et al.*, 2019). به طور کلی، آهن سه ظرفیتی (Fe^{3+})، فرم قابل جذب برای گیاهان نیست و آهن دو ظرفیتی به فرم (Fe^{2+}) شکل اصلی آهن قابل جذب گیاهان است به همین دلیل گیاهان زیادی دچار کمبود آهن می‌شوند و باید برای برطرف شدن کمبود، به این گیاهان کود آهن داد (Rout & Sahoo, 2015). سایدرופورها و فیتوسایدرופورها به عنوان شلاتور مخصوص Fe^{3+} با وزن مولکولی کم (کمتر از ۱۵۰۰ Da) هستند که کمپلکس‌هایی را با آهن آزاد تشکیل می‌دهند و از طریق گیرنده‌های غشایی آن را وارد سلول می‌کنند (Johnstone and Nolan, 2015; Saha *et al.*, 2016). اتصال قوی بین Fe^{3+} و سایدرופور کمپلکس را در برابر هیدرولیز و تخریب آنزیمی در محیط محافظت می‌کند (Winkelmann, 2007).

امروزه برای برطرف کردن کمبود برخی عناصر تغذیه‌ای از کودهای زیستی به جای کودهای شیمیایی استفاده می‌شود. کودهای زیستی میکروارگانیسم‌های مفید خاکزی می‌باشند که در بستری از مواد نگهدارنده خاک حضور دارند. به عبارت دیگر این نوع کودها دارای گونه‌های باکتریایی مؤثر برای تأمین عناصر غذایی گیاهان هستند. میکروارگانیسم‌های موجود در این کودهای زیستی، عناصر غذایی غیر قابل جذب را به مواد غذایی قابل جذب برای گیاه تبدیل می‌کنند. تبدیل این عناصر به مواد غذایی مورد نیاز گیاه فرآیند بیولوژیکی است که توسط این میکروارگانیسم‌ها انجام می‌شود (Rahmani, 2010, Ramesh, 2013). از جمله کودهای زیستی می‌توان به کودهای زیستی حاوی باکتری‌های محرک رشد گیاهی

(Plant Growth Promotion Rhizobium) یا (PGPR) ها اشاره کرد. PGPR ها، از انواع باکتری‌های خاک بوده و در فعالیت‌های زیستی اکوسیستم خاک درگیر هستند و به نوبه‌ی خود در جذب مواد غذایی برای تولید محصول و افزایش رشد و افزایش حاصلخیزی و... نقش دارند. درجه ارتقا رشد به نوع گیاه و نوع باکتری بستگی دارد (Do Amaral *et al.*, 2016).

PGPRها دارای توانایی‌هایی از جمله تجزیه‌ی مواد آلی، افزایش تحمل گیاه به تنش، افزایش عملکرد گیاه، اثر بر سوخت و ساز گیاه، اثر بر فرایندهای سلولی و بیوسنتز گیاه، کاهش آلاینده‌های آلی، بهبود ساختار خاک آلوده به وسیله‌ی جداسازی فلزات سنگین و سمی، تحریک رشد ریشه و تنظیم سطح تنظیم‌کننده‌های گیاهی مثل: اکسین، اتیلن، جیبرلین و سیتوکینین می‌باشند (Do Amaral *et al.*, 2016, Cassán *et al.*, 2016).

همچنین انحلال برخی عناصر مثل Fe و P، تثبیت نیتروژن، سنتز ویتامین‌ها، حفاظت در برابر پاتوژن و یا مهار آن‌ها، القای مقاومت سیستمیک در گیاهان و... از دیگر توانایی‌های آن‌ها می‌باشد (Ferreira *et al.*, 2019). علاوه بر این، طیف گسترده‌ای از PGPRها دارای صفاتی از قبیل تولید سایدرفور، ۱-آمینو سیکلو پروپان ۱-کربوکسیلات (ACC)، هیدروژن سیانید (HCN)، فعالیت‌های نیتروژن‌سازی، تولید اگزوپلی ساکاریدها (ESP) و ترشح آنتی بیوتیک می‌باشند (Singh *et al.*, 2015; Do Amaral *et al.*, 2016; La Torre-Ruiz *et al.*, 2016).

گیاهان آهن را به فرم دو ظرفیتی یا فرو (Fe^{2+}) جذب می‌کنند در حالیکه عمده آهن موجود در خاک به فرم سه ظرفیتی یا فریک (Fe^{3+}) است و بنابراین برای گیاهان قابل جذب نمی‌باشد و عموماً از دسترس گیاهان و میکروارگانیسم‌ها خارج است به همین دلیل در اکثر موارد کمبود آهن به دلیل موجود نبودن آهن در خاک نیست بلکه به دلیل در دسترس نبودن آهن و غیر قابل جذب بودن آن برای گیاه است. برخی میکروارگانیسم‌ها دارای مکانیسم‌های تکامل یافته‌ای هستند که باعث جذب آهن می‌شوند، این میکروارگانیسم‌ها با تولید سایدرفورها که تمایل زیادی برای اتصال به آهن دارند، جذب آهن را افزایش می‌دهند (Fukushima, 2013, Williamson *et al.*, 2021).

باکتری‌های تولیدکننده سایدرفور، هم باکتری‌های گرم مثبت و هم باکتری‌های گرم

منفی را شامل می‌شوند. در باکتریها، کمپلکس سایدروفور- آهن تشکیل می‌شود و در غشا باکتری‌ها فرآیند کاهش رخ می‌دهد و Fe^{3+} به Fe^{2+} تبدیل می‌شود و در دسترس گیاه قرار می‌گیرد (Sah & Singh, 2015).

پسته از مهم‌ترین محصولات کشاورزی است و حدود 80 درصد سطح زیر کشت و تولید آن مربوط به استان کرمان است. شرایط حاکم بر باغ‌های پسته، مانند شوری آب آبیاری، بالا بودن pH، مقدار کربنات کلسیم و بی‌کربنات، و پایین بودن درصد مواد آلی و همچنین در مواردی بالا بودن فسفر می‌تواند باعث مشکلات تغذیه‌ای و کاهش فراهمی عناصر کم مصرف از جمله آهن در خاک و در نتیجه کمبود آن در این گیاه شود (Mirzapour andkhoshgofarmanesh, 2013). تحقیقات انجام شده در مورد وضعیت تغذیه‌ای درختان پسته، در مناطق پسته کاری استان کرمان نشان داده است که باغ‌های پسته با عملکرد پایین به طور کلی دارای ترتیب نیاز عناصر غذایی $Mg > B > Ca > P > Cu > N > Fe > K > Zn > Mn$ است که در این توالی Fe در اولویت چهارم از نظر کمبود در باغ‌های با عملکرد پایین قرار دارد (حسینی فرد و همکاران، ۱۳۹۶). نتایج حسینی فرد و همکاران (۱۳۹۸) نشان داد که محلول پاشی کودهای آهن بر روی درختان پسته دارای کمبود این عنصر، اثرات مثبتی روی کمیت و کیفیت پسته داشته و باعث کاهش میزان پوکی، زود خندانی پسته و ریزش جوانه‌های زایشی شده است (حسینی فرد و همکاران ۱۳۹۸). بنابراین با توجه به اهمیت عنصر آهن در مناطق پسته کاری ایران و محدودیت در شرایط جذب این عنصر از خاک‌های آهنی این مناطق، یک گزینه مهم برای بالا بردن کیفیت و عملکرد گیاه پسته می‌تواند استفاده از باکتری‌های محرک رشدی باشد که قابلیت تولید سایدروفور را داشته باشد. هدف از این پروژه تحقیقاتی بررسی اثرات دو سویه (*Bacillus cereus* و *Enterobacter cloacae*) از باکتری‌های محرک رشد ریشه‌ای تولید کننده سایدروفور، در افزایش دسترسی به آهن در نهال‌های پسته بوده است.

مواد و روش‌های آزمایشگاهی

کشت باکتری

باکتری‌های مورد استفاده در این تحقیق *Enterobacter cloacae*(T) و *acillus cereus*(W) بودند. این سویه‌های باکتری که تولیدکننده سایدروفور هستند در محیط کشت Nutrient Broth Agar در پتری در انکوباتور با دمای ۳۰-۲۸ درجه سانتیگراد به مدت ۲۴ ساعت رشد کردند و پس از رشد، محیط کشت‌های جامد در یخچال نگهداری شدند. برای انتقال باکتری‌ها به خاک، ابتدا باکتری‌ها رشد کرده از محیط کشت جامد به محیط مایع انتقال داده شدند و به مدت ۲۴ ساعت در شیکر - انکوباتور قرار داده شدند تا رشد کرده و سوسپانسیون باکتری تهیه گردید.

کشت گیاه

گیاه مورد مطالعه در این پژوهش، گیاه پسته (*Pistacia vera*) رقم احمد آقایی بود. بذره‌های پسته از منطقه نوق رفسنجان تهیه و مورد استفاده قرار گرفت. بذرها قبل از کشت با هیپوکلریت سدیم ۰/۱ درصد به مدت ۵ دقیقه ضد عفونی شدند، سپس سه بار با آب مقطر شستشو گردیدند. بذره‌های ضد عفونی شده به مدت بیست و چهار ساعت در آب خیس‌انده شده و پس از آن در پارچه نخی مرطوب قرار گرفتند و روزی یکبار پارچه تعویض گردید. پس از جوانه زنی، به مدت ۳۰ دقیقه در سوسپانسیون باکتریایی قرار گرفتند و به تعداد یک عدد در هر گلدان که حاوی ماسه بادی الک شده، اسید شویی شده و اتوکلاو شده بود، کاشته شدند. پس از جوانه زنی بذرها، هفته‌ای یکبار به هر گلدان ۲۰ سی سی از سوسپانسیون باکتری داده شد (این کار تا یک ماه ادامه داشت). گلدان‌ها به صورت یک روز در میان آبیاری شدند و هفته‌ای ۱ بار به آنها مقدار یکسان محلول غذایی هوگلند (با رقت ۱/۲) نیز داده شد. محلول هوگلند در این مرحله فاقد آهن بود (Afrousheh et al., 2010). سپس گلدان‌ها در زیر گروه‌های تیماری برای تیمار با آهن قرار داده شدند.

روش تیمار آهن

پس از بهینه سازی آهن با غلظت های ۵، ۱۰، ۱۵، ۲۰، ۳۰، ۴۰ و ۵۰ میکرومولار در آزمایشات مقدماتی، غلظت ۲۰ میکرومولار انتخاب شد. محلول های آهن هفته ای یکبار به گیاهانی که به مدت یک ماه رشد کرده بودند، داده شد. این تیمار دهی به مدت ۴ هفته انجام گردید. در گلدان های تحت تیمار آهن Fe^{3+} ، به مقدار ۳۰ سی سی محلول آهن فریک (Fe^{3+}) ۲۰ میکرومولار و در گلدان های تحت تیمار آهن Fe^{2+} به مقدار ۳۰ سی سی محلول آهن فرس (Fe^{2+}) ۲۰ میکرومولار، به گلدان ها داده شد. (در این پژوهش: FeO به عنوان کنترل و تیمار فاقد آهن، Fe^{2+} به عنوان فرم آهن مورد استفاده گیاه و Fe^{3+} به عنوان فرم آهن غیر قابل استفاده برای گیاه در نظر گرفته شد).

تست سایدرفور

برای اطمینان از تولید سایدرفور در باکتری های مورد استفاده، تست سایدرفور انجام شد. برای انجام تست سایدرفور ابتدا نمونه های باکتری در محیط مایع M9 تلقیح شدند. پس از تلقیح، نمونه ها به مدت ۴ روز در شیکر-انکوبار با دور ۱۵۰ rpm و دمای ۳۰ درجه سانتیگراد انکوبه شدند. پس از رشد باکتری به مدت ۴ روز محلول های سنجش CAS و شاتل برای تست سایدرفور آماده گردید. پس از چهار روز از رشد باکتری ها، ۱ میلی لیتر از محیط کشت برداشته و درون ویال ریخته شد. به مدت ده دقیقه با دور ۵۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شد. پس از سانتریفیوژ نمونه ها، به محلول رویی، محلول CAS و شاتل اضافه گردید و مجدداً ورتکس شد و جذب نمونه ها در طول موج ۶۳۰ نانومتر خوانده شد. محیط کشت بدون باکتری، حاوی محلول سنجش CAS و محلول شاتل به عنوان شاهد (بلانک) مورد استفاده قرار گرفت (Alexander & Zuberer, 1991).

$$\left[\frac{(Ar - As)}{Ar} \right] \times 100$$

A۲: جذب شاهد (محلول شاتل + محلول سنجش CAS + محیط کشت) در ۶۳۰ نانومتر می باشد.

A5: جذب نمونه (محلول رویی + محلول سنجش CAS + شاتل) در ۶۳۰ نانومتر می باشد.

پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی

مالون دآلدئید (MDA) یکی از محصولات پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی به عنوان شاخص تنش به روش (۱۹۶۹) Heath و Packer اندازه گیری شد.

تعیین مقدار پروتئین کل

جهت سنجش مقدار پروتئین کل از روش Bradford (۱۹۷۶) استفاده شد.

سنجش کربوهیدرات های محلول

برای سنجش کربوهیدرات های محلول از روش (۱۹۵۱) Fales و معرف آنترون استفاده گردید و غلظت هر نمونه با استفاده از منحنی استاندارد برحسب میلی گرم بر گرم وزن تر محاسبه گردید.

اندازه گیری محتوی پرولین

برای اندازه گیری پرولین از روش (۱۹۷۳) Bates و معرف نین هیدرین استفاده شد. برای محاسبه ی مقدار پرولین از منحنی استاندارد پرولین استفاده گردید و نتایج برحسب میلی گرم بر گرم وزن تر محاسبه گردید.

سنجش مقدار ترکیبات فنلی

محتوای ترکیبات فنلی با استفاده از روش (۲۰۰۰) Gao و همکاران اندازه گیری شد.

رنگیزه های فتوسنتزی برگ

سنجش میزان رنگیزه های فتوسنتزی، شامل کلروفیل a، b و کلروفیل کل و کاروتنوئیدها (کاروتنوئید و گرانتوفیل)، به روش (Lichtenthaler, 1987) انجام گردید.

سنجش مقدار آهن کل برگ به روش جذب اتمی

در هر تیمار به ۰/۲ گرم از وزن خشک برگ گیاه، سه سی سی اسید نیتریک غلیظ اضافه گردید. مخلوط حاصل به مدت ۲۴ ساعت در دمای اتاق قرار گرفت تا مواد آلی کاملاً تجزیه شوند سپس با استفاده از حرارت، اسید موجود تبخیر و حجم نمونه ها با آب یون زدایی شده به ۱۰ سی سی

۹۲/ بررسی مقایسه‌ای اثر تلقیح دو سویه باکتری محرک رشد تولیدکننده سایدرופور ... در نهال‌های پسته

رسانده شد. جذب نمونه‌ها با استفاده از دستگاه جذب اتمی خوانده شد و غلظت آهن کل بر اساس منحنی استاندارد محاسبه گردید و بر حسب میلی گرم بر گرم وزن خشک گزارش شد.

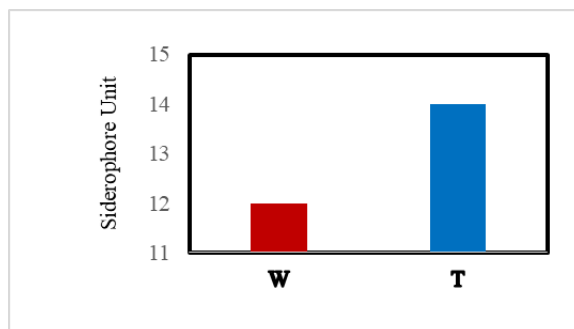
محاسبات آماری

تجزیه و تحلیل‌های آماری در این مطالعه با آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی با سه تکرار صورت گرفت. تجزیه و تحلیل‌های آماری داده‌های به دست آمده حاصل سنجش‌های کمی مختلف در این مطالعه، با استفاده از نرم‌افزار SPSS و به روش آنالیز واریانس انجام گرفت و اختلاف میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD در سطح اطمینان ۹۵٪ مقایسه شدند. شکل‌های مربوطه با نرم‌افزار Excel 2007 رسم گردید.

نتایج

نتایج حاصل از سنجش تولید سایدرופور

نتایج حاصل از اندازه‌گیری میزان تولید سایدرופور توسط باکتری‌های مورد استفاده در این تحقیق در شکل شماره ۱ نشان داده شده است. همانطور که در شکل ۱ مشاهده می‌شود باکتری *Enterobacter cloacae*(T) توانایی تولید سایدرופور بیشتری را نسبت به باکتری *Bacillus cereus*(W) داشت.

شکل ۱- نتایج حاصل از اندازه‌گیری تولید سایدرופور در دو سویه باکتری‌های

Enterobacter cloacae(T)

و *Bacillus cereus*(W) مورد استفاده در این پژوهش.

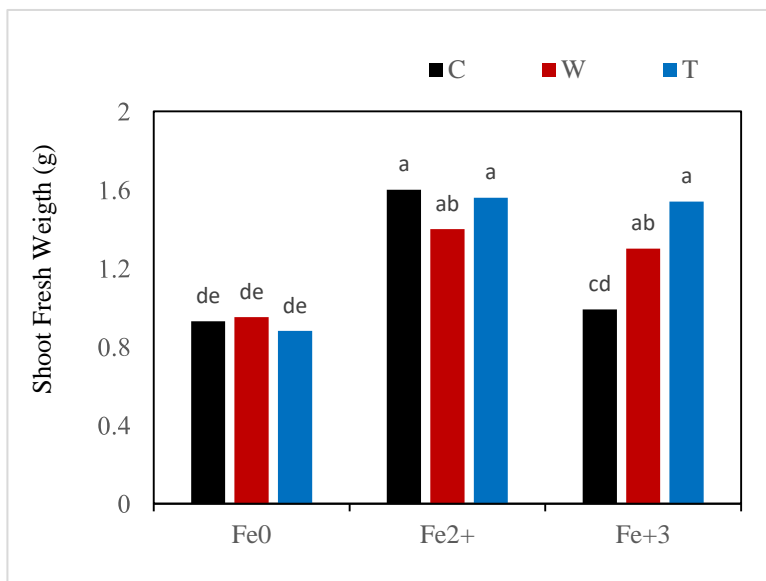
Figure.1 Results of siderophore production measurements in two bacterial strains

Enterobacter cloacae (T)

and *Bacillus cereus* (W) which used in this research

وزن تر اندام هوایی

نتایج حاصل از اندازه گیری وزن تر اندام هوایی نشان داد که گیاهان در تیمارهای Fe0 (تیمار شاهد) و Fe³⁺ (آهن غیر قابل دسترس)، دارای وزن کمتری نسبت به گیاهان تیمار شده با Fe²⁺ (آهن قابل جذب برای گیاه) می باشند. تیمار نهال‌های پسته با باکتری‌های T و W اثر معنی داری بر وزن تر گیاهان در تیمارهای Fe²⁺ و Fe0 در مقایسه با نمونه های تیمار نشده با باکتری، نداشت. درحالیکه در تیمار Fe³⁺ باکتری T و باکتری W باعث افزایش معنی دار وزن تر اندام هوایی نسبت به گیاهان بدون تیمار با باکتری گردید.

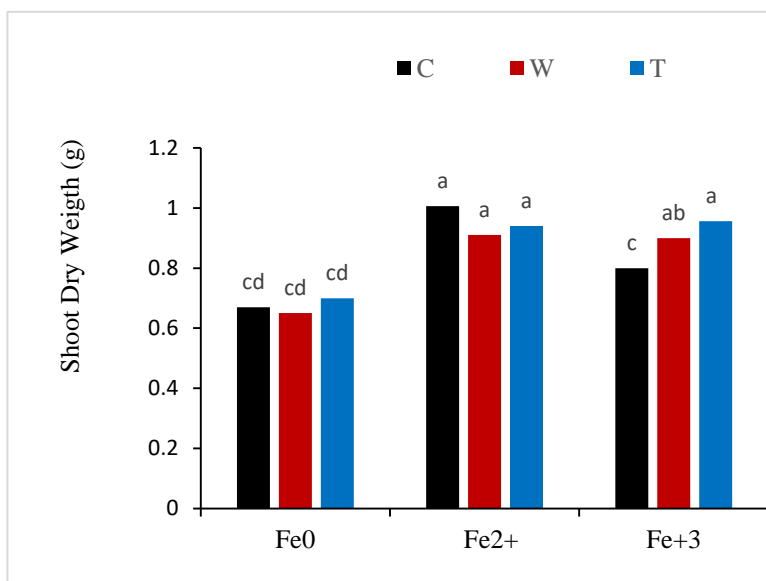

شکل ۲- اثر تیمار نهال های پسته (رقم احمد آقایی) با دو سویه باکتری *Bacillus thuringiensis*(T) *Enterobacter cereus*(W) در شرایط کمبود و فراهم بودن آهن بر وزن تر اندام هوایی (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر $\pm SE$ است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 2. Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron, on fresh weight of shoots (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are \pm SE. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

وزن خشک اندام هوایی

نتایج حاصل از اندازه‌گیری وزن خشک اندام هوایی نشان داد که گیاهان بدون تیمار باکتری، تحت تیمارهای کمبود آهن (Fe^0 , Fe^{3+}) دارای وزن خشک کمتری نسبت به گیاهان تحت تیمار Fe^{2+} بودند. وزن خشک در گیاهان تیمار شده با باکتری‌های T و W تنها در تیمار Fe^{3+} افزایش معنی داری را در مقایسه با گیاهان بدون تیمار باکتری نشان داد. در تیمارهای Fe^{2+} و Fe^0 استفاده از باکتری‌ها تاثیر معنی داری بر وزن خشک در مقایسه با گیاهان بدون باکتری نداشت.

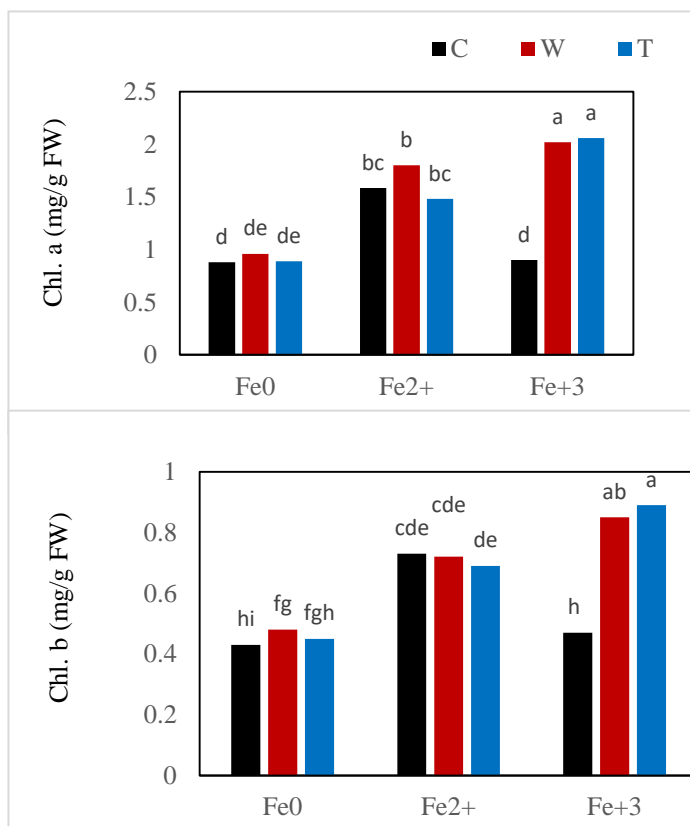

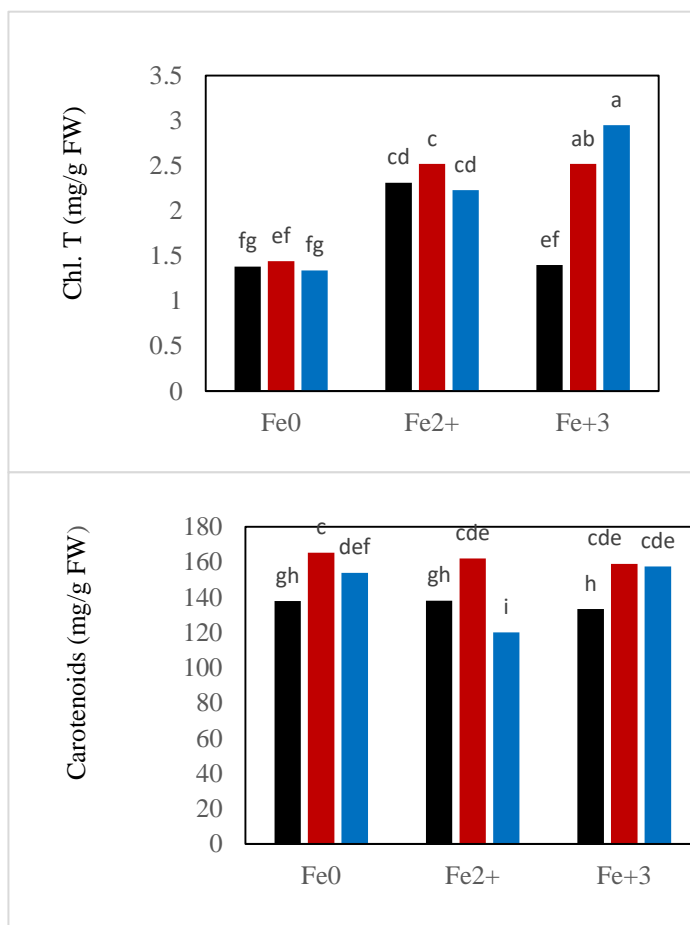
شکل ۳- اثر تیمار نهال‌های پسته (رقم احمد اقای) با دو سویه باکتری (*Enterobacter cloacae*(T) و *Bacillus cereus*(W) در شرایط کمبود و فراهم بودن آهن، بر وزن خشک اندام هوایی (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین‌ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر $\pm SE$ است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 3. Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron, on dry weight of shoots (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are $\pm SE$. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

مقدار کلروفیل و کاروتنوئیدها

نتایج حاصل از اندازه گیری مقدار کلروفیل a، کلروفیل b، کلروفیل کل و کاروتنوئیدها در شکل شماره ۴ نشان داده شده است. نتایج حاصل از اندازه گیری مقدار کلروفیل های a، b و کلروفیل T برگها نشان داد که در گیاهان تیمار شده با Fe⁰ و Fe³⁺ مقدار کلروفیل ها به میزان قابل توجهی کمتر از گیاهان تیمار شده با Fe²⁺ است و گیاهان حالت رنگ پریدگی پیدا کردند. تیمار با باکتری ها در گیاهان تیمار شده با آهن Fe⁰ اثر معنی داری بر مقدار کلروفیل ها نداشت. اما در گیاهان تیمار شده با Fe³⁺ افزودن باکتری ها به محیط ریزوسفر مقدار کلروفیل ها را به مقدار معنی داری افزایش داد. سنجش مقدار کاروتنوئیدها نشان داد که تیمار با فرم های مختلف آهن اثر معنی داری بر مقدار کاروتنوئیدها نداشت اما تیمار با هر دو سوبه باکتری تقریباً در تمامی گیاهان مقدار کاروتنوئیدها را افزایش داد.

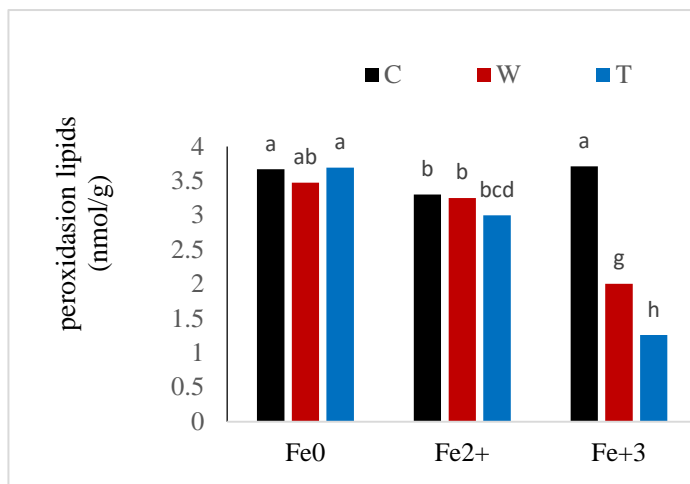

شکل ۴- اثر تیمار نهال‌های پسته (رقم احمد اقای) با دو سویه باکتری (*Bacillus* و *Enterobacter cloacae*(T) *cereus*(W) در شرایط کمبود و فراهمی آهن، بر رنگیزه‌های فتوسنتزی برگ. (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین‌ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر \pm SE است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی‌دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 4. Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron, on photosynthetic pigments of leaves (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are \pm SE. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

پراکسیداسیون لیپیدها

نتایج حاصل از اندازه گیری پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی نشان داد که گیاهان بدون تیمار باکتری، تحت تیمارهای کمبود آهن (Fe^0 , Fe^{3+}) افزایش معنی داری را در مقدار پراکسیداسیون لیپیدها در مقایسه با گیاهان تیمار شده با آهن فروس داشته‌اند که نشان دهنده افزایش تنش تغذیه ای در آنها بود. تیمار گیاهان با باکتری های T و W پراکسیداسیون لیپیدها در گیاهان تیمار شده با Fe^{3+} را کاهش داد هرچند اثر باکتری W در این گیاهان بیشتر از باکتری T بود اما تاثیر معنی داری در گیاهان تحت تیمار Fe^0 و Fe^{2+} نداشتند (شکل ۵).

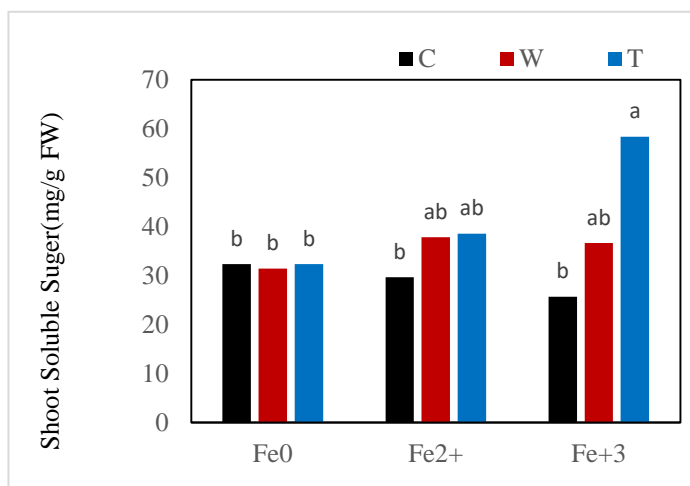

شکل ۵- اثر تیمار نهال های پسته (رقم احمد اقای) با دو سویه باکتری (*Bacillus cereus* (W) و *Enterobacter cloacae* (T) در شرایط فراهمی و کمبود آهن، بر میزان پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقدار $\pm SE$ است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 5 . Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron on lipid peroxidation of membrane (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are $\pm SE$. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

مقدار قندهای محلول

همانطور که در شکل شماره ۶ نشان داده شده است تیمار با باکتری‌ها اثر معنی داری بر مقدار قندهای محلول در گیاهان تیمار شده با فرم‌های مختلف آهن نداشت. تنها باکتری T در گیاهان تیمار شده با Fe^{3+} مقدار قندهای محلول را افزایش داد.

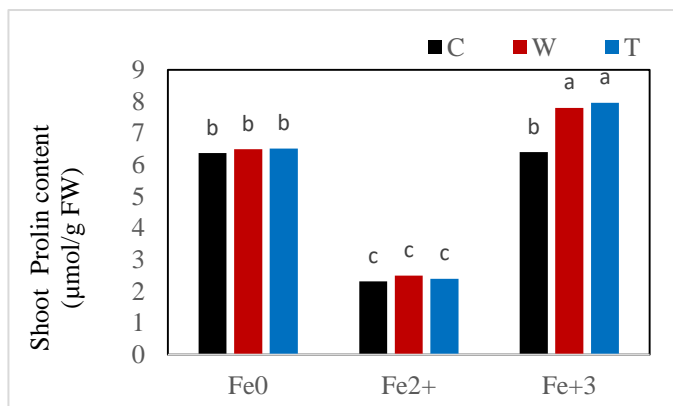

شکل ۶- اثر تیمار نهالهای پسته (رقم احمد اقای) با دو سویه باکتری (*Enterobacter cloacae*(T) و *Bacillus cereus*(W) در شرایط فراهمی و کمبود آهن، بر مقدار کربوهیدراتهای محلول برگ (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین‌ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر $\pm SE$ است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 6. Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron on soluble carbohydrates of leaves (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are $\pm SE$. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

مقدار پرولین

اندازه گیری مقدار پرولین نشان داد که مقدار پرولین در تیمارهای Fe^0 و Fe^{3+} که کمبود آهن وجود دارد افزایش معنی داری نسبت به تیمار Fe^{2+} داشت. تیمار ریشه‌ی گیاهان با باکتری‌های T و W در این شرایط فقط مقدار پرولین را در گیاهان تیمار شده با آهن Fe^{3+} افزایش داد.

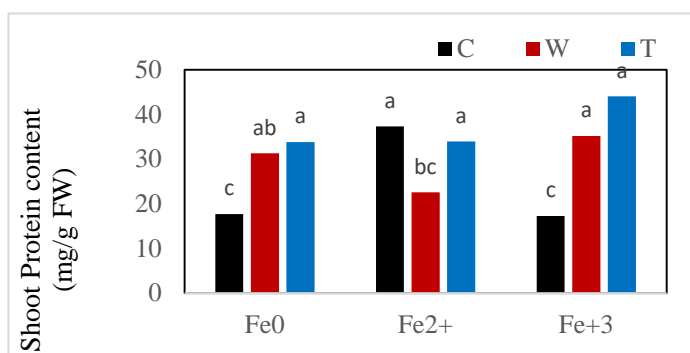

شکل ۷- اثر تیمار نهال های پسته (رقم احمد اقایبی) با دو سویه باکتری *Bacillus cereus* (W) و *Enterobacter cloacae* (T) در شرایط فراهمی و کمبود آهن، بر مقدار پرولین برگ (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر $\pm SE$ است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 7. Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron, on proline content of leaves (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are $\pm SE$. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

مقدار پروتئین

اندازه گیری پروتئین های محلول اندام هوایی نشان داد که باکتری ها مقدار پروتئین ها را در تیمارهای کمبود آهن افزایش دادند اما در تیمار Fe^{2+} باکتری W مقدار پروتئین را کاهش داد.

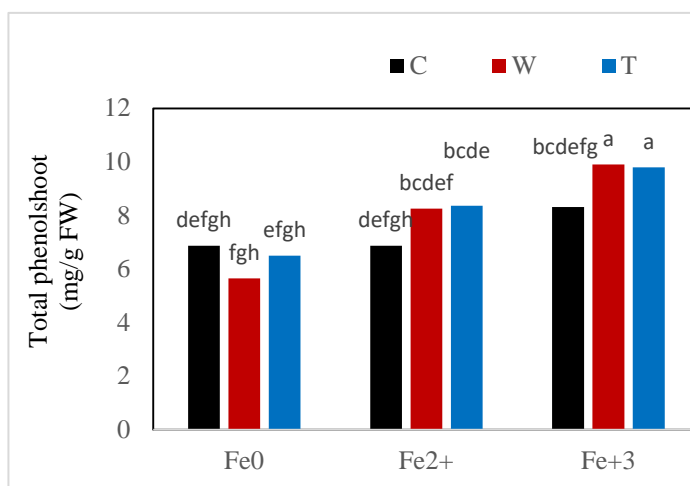

شکل ۸- اثر تیمار نهال های پسته (رقم احمد اقایبی) با دو سویه باکتری *Bacillus cereus* (W) و *Enterobacter cloacae* (T) در شرایط فراهمی و کمبود آهن، بر مقدار پروتئین های برگ (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر $\pm SE$ است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 8. Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron, on protein content of the leaves (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are \pm SE. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

مقدار ترکیبات فنلی کل

نتایج حاصل از اندازه‌گیری ترکیبات فنلی اندام هوایی نشان داد در گیاهان بدون تیمار باکتری، کمبود آهن اثر معنی داری بر مقدار ترکیبات فنلی نداشته است و تنها در گیاهان تیمار شده با آهن فریک، باکتریهای T و W مقدار ترکیبات فنلی را افزایش دادند.

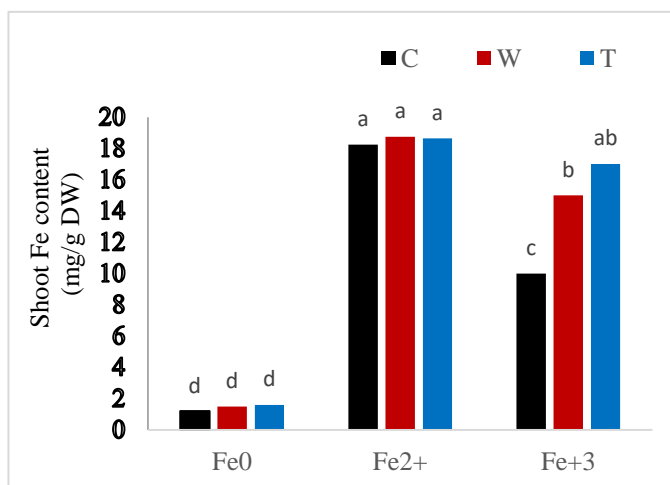

شکل ۹- اثر تیمار نهال‌های پسته (رقم احمد اقایبی) با دو سویه باکتری (*Enterobacter cloacae*(T) و *Bacillus cereus*(W) در شرایط فراهمی و کمبود آهن، بر مقدار فنل‌های کل (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین‌ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر \pm SE است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure .9 Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron, on total phenol (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are \pm SE. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

مقدار آهن

مقدار آهن در برگ های گیاهان کنترل و تحت تیمار Fe^{3+} کاهش معنی داری را در مقایسه با تیمار Fe^{2+} (فرم قابل جذب آهن) نشان داد. تیمار گیاهان با باکتری، در شرایط کنترل (بدون افزودن آهن) و در تیمار با آهن Fe^{2+} که فرم قابل جذب آهن است، تاثیر معنی داری بر مقدار آهن کل جذب شده گیاه نداشت اما در گیاهانی که با آهن Fe^{3+} تیمار شده بودند، تیمار با باکتری، مقدار آهن جذب شده توسط گیاه را به میزان معنی داری افزایش داد.

شکل ۱۰- اثر تیمار نهال های پسته (رقم احمد اقای) با دو سویه باکتری *Enterobacter cloacae*(T) و *Bacillus cereus*(W) در شرایط فراهمی و کمبود آهن، بر مقدار آهن برگ (C به عنوان گیاه شاهد تیمار نشده با باکتری در نظر گرفته شده است). میانگین ها با آزمون LSD مقایسه شدند. مقادیر $\pm SE$ است. حروف یکسان بیانگر عدم اختلاف معنی دار در سطح $P < 0.05$ است.

Figure 10. Effect of pistachio seedlings treatment (Ahmad Aghaei cultivar) with two strains of *Enterobacter cloacae* (T) and *Bacillus cereus* (W) bacteria, in conditions of availability and deficiency of iron on Fe content of leaves (C is considered as control plant not treated with bacteria). The means were compared by LSD test. Values are $\pm SE$. Same letters indicate no significant difference at the level of $P < 0.05$.

بحث

بهبود جذب آب و تولید فیتوهورمون ها به وسیله ی باکتری می تواند از دلایل بهبود رشد در گیاهان تیمار شده با باکتری های محرک رشد باشد (El-Ghany *et al.*, 2015). گزارش شده است که ترشحات باکتریایی باعث تحریک سنتز هورمون هایی مانند اکسین، جیبرلین و

سیتوکینین در گیاه می‌شوند که در بهبود رشد نقش دارند (Kant *et al.*, 2006). علاوه بر این رهاسازی ترکیبات احیاکننده و شلات‌کننده مثل سایدرופورها توسط باکتری‌های محرک رشد در ریزوسفر، دسترسی به Fe^{2+} را برای گیاهان بیشتر می‌کند و کمبود آهن گیاه را جبران کرده و اختلالات تغذیه‌ای حاصل از کمبود آهن را کاهش می‌دهند (Rout & Sahoo, 2015, Esther *et al.*, 2020; Aguado-Santacruz *et al.*, 2012; Mimmo *et al.*, 2014). بنابراین تولید سایدرופور و فراهم کردن آهن برای گیاهان می‌تواند یکی از اثرات مثبت باکتری‌ها باشد که باعث افزایش رشد گیاهان شده و بیوماس گیاه را افزایش می‌دهند (de Souza *et al.*, 2015). که این افزایش رشد در اثر تیمار با باکتری در مطالعه حاضر نیز به وضوح مشاهده گردید. با توجه به اینکه سایدرופورهای باکتریایی نسبت به فیتوسایدرופورها تمایل بیشتری به آهن دارند و قادر به رهاسازی آهن از کمپلکس‌های آهن-سایدرופور هستند، بنابراین تلقیح گیاهان با باکتری‌های تولیدکننده سایدرופور به عنوان یک استراتژی برای غلبه بر کمبود آهن، مورد استفاده قرار گرفته است (Aguado-Santacruz *et al.*, 2012). البته گزارش شده است که اثر این باکتری‌ها ممکن است از طریق القای ژن‌های گیاهی مرتبط با پاسخ‌های بیوشیمیایی به محدودیت آهن با واسطه باکتری و یا عملکرد مستقیم سایدرופورهای تولید شده توسط باکتری‌ها باشد (Zhang *et al.*, 2009). در این پژوهش نیز اندازه‌گیری مقدار سایدرופور تولیدی نشان داد که باکتری‌های مورد استفاده قادر به تولید سایدرופور می‌باشند و احتمالاً نقش آنها در جبران کاهش رشد ناشی از کمبود آهن به همین دلیل است. در تحقیقات قبلی بر روی ذرت، آفتابگردان و خیار نیز نشان داده شده است که فعالیت میکروبی برای تجمع آهن در ریشه‌ها و انتقال آهن به برگ‌ها تعیین‌کننده است و تأیید می‌کند که سایدرופورهای باکتریایی نقش مهمی در فرآیند تأمین آهن در گیاهان دارند (Masalha *et al.*, 2000; de Santiago *et al.*, 2013; Pii *et al.*, 2015). افزایش مقدار آهن کل در برگ‌ها نیز که در این پژوهش مشاهده شده می‌تواند به دلیل عملکرد مثبت باکتری‌ها در فراهمی آهن قابل جذب در گیاهان پسته باشد. کلروژگی برگ‌ها یکی از مهمترین نشانه‌های کمبود آهن در گیاهان است و گزارش شده است که باکتری‌های محرک رشد، با در دسترس قرار دادن آهن، منجر به بهبود مسیر سنتز کلروفیل و برطرف شدن کلروژگی برگ‌ها

می شوند. همچنین باکتری ها باعث کاهش نفوذپذیری غشاء و پراکسیداسیون لیپیدها و حفظ یکپارچگی و عملکرد غشاها می شوند و با مهار تولید گونه های فعال اکسیژن حفاظت گیاهان را در شرایط تنش برعهده دارند (Shukla *et al.*, 2012, Sah & Singh, 2015). بنابراین شاید یکی از دلایل افزایش محتوای کلروفیل گیاهان در این پژوهش، پس از کاربرد باکتری های محرک رشد در شرایط کمبود آهن، به دلیل نقش موثر باکتری ها در فراهم کردن آهن همراه با حفاظت غشا و ساختار کلروپلاست با از بین بردن گونه های فعال اکسیژن باشد. علاوه بر این گزارش شده است که باکتری های محرک رشد با تولید ساییدروفور، با تبدیل آهن فریک به آهن فرس کمبود آهن را جبران کرده و آهن قابل جذب را در اختیار گیاه قرار می دهند و از آسیب غشایی ناشی از کمبود آهن جلوگیری می کنند و با کاهش میزان مالون دآلدئید نقش حفاظتی برای غشا ایفا می کنند (Shukla *et al.*, 2012).

در این پژوهش مشاهده شد که در تیمار آهن غیر قابل جذب توسط گیاه، کاربرد باکتریهای PGPR باعث افزایش مقدار کربوهیدرات ها در مقایسه با گیاهان بدون تیمار باکتری گردید. این اثر باکتری ها در افزایش مقدار کربوهیدرات ها در مطالعات قبل نیز گزارش شده است و بیان داشته اند که این اثر می تواند به دلیل فراهم شدن آهن در دسترس گیاه، افزایش مقدار کلروفیل و متعاقب آن افزایش فتوسنتز و سنتز فندها، کاهش تنش اکسیداتیو و حفاظت از غشای کلروپلاستی و غشای سلول ها باشد (Bharti *et al.*, 2016). افزایش محتوای پروتئین و پرولین پس از کاربرد باکتری در شرایط کمبود آهن، نیز احتمالاً به دلیل نقش موثر باکتری ها در بهبود ظرفیت آنتی اکسیدانی و جلوگیری از وارد شدن آسیب های اکسیداتیو به پروتئین ها و تخریب آن ها می باشد (Morales *et al.*, 2000, Ahluwalia *et al.*, 2021). در این پژوهش، وجود آهن سه ظرفیتی (Fe^{3+}) در خاک و عدم جذب آن، باعث ایجاد تنش و افزایش مقدار پرولین گردیده است که این افزایش پرولین هم در گیاهان فاقد آهن ($Fe0$) و هم گیاهان تیمار شده با Fe^{3+} مشاهده شد. در این مطالعه با وجود اینکه تصور بر این بود که افزودن باکتری فرامی آهن را افزایش دهد و مقدار پرولین را کاهش دهد اما علیرغم تصور ما افزایش پرولین در آنالیزها مشاهده شد.

در گیاهان تحت تنش، تعدادی از پروتئین‌ها کاهش می‌یابند اما برخی دیگر که نقش حفاظتی یا دفاعی دارند افزایش می‌یابند بنابراین در گیاهانی که تحت تنش قرار می‌گیرند، الگوی خاصی برای افزایش یا کاهش مقدار پروتئین‌های کل وجود ندارد و بستگی به جنس و گونه گیاه و نوع تنش و شرایط رشدی گیاه متفاوت است و مقدار پروتئین که اندازه‌گیری شده می‌تواند افزایشی و یا کاهش‌ی باشد که در این مطالعه تیمار گیاهان با باکتری‌های محرک شد مقدار پروتئین محلول را در گیاه پسته افزایش داده است.

در این پژوهش افزایش مقدار فنل‌های گیاه در تیمار آهن فریک مشاهده شد. فنل‌های ترشح شده می‌توانند باعث افزایش پروتون و تبدیل آهن فریک به آهن فرو شوند که قابل جذب برای گیاه است. به نظر می‌رسد باکتری‌ها از طریق ارتباطات سیگنالینگ افزایش فنل را منجر می‌شوند تا مقدار آهن احیا شده و در دسترس گیاه بتواند از این طریق نیز افزایش یابد (Miransari, 2014, Siddiqui, 2005). در پژوهش‌های قبلی نیز گزارش شده است که باکتری‌های محرک رشد سبب افزایش ترکیبات فنلی در گیاه گوجه (Sharma 2017) (&Sharma, Meena, 2000) و برنج (Maziah, 2010) تحت تنش شوری شده است.

به طور کلی در این مطالعه به نظر می‌رسد که باکتری‌ها با تولید سایدرופور و ایجاد کمپلکس آهن فریک-سایدرופور و احیا فرم آهن فریک به آهن فروس، آهن قابل جذب فروس را در اختیار گیاه قرار داده و کمبود آهن را در گیاه جبران کرده‌اند. بنابراین می‌توان در گیاهانی که دچار کمبود آهن هستند به جای استفاده از کودهای آهن از باکتری‌های PGPR استفاده کرد تا به روش زیستی آهن را احیا کرده و در اختیار گیاه قرار دهند و کاهش رشد گیاه را جبران نمایند.

سپاسگزاری

نویسندگان بر خود لازم دانسته که مراتب تشکر خود را از کلیه افرادی که در انجام این تحقیق آن‌ها را یاری کرده‌اند، اعلام دارند.

تعارض منافع

هیچ گونه تعارض منافی در این مقاله وجود ندارد.

منابع

- حسینی فرد، س ج، بصیرت، م، صداقتی، ن، و اخیانی، ا. (۱۳۹۶). دستورالعمل مدیریت تلفیقی حاصلخیزی خاک و تغذیه درختان پسته. انتشارات موسسه تحقیقات خاک و آب، کرج.
- حسینی فرد، س ج، صداقتی، ن، محمدی محمد آبادی، ا، علی پور، ح، نیکویی دستجردی، م. (۱۳۹۸). اثرات محلولپاشی آهن از منابع سولفات و کلاته بر عملکرد و کیفیت میوه درختان پسته رقم اوحدی در استان کرمان. مجله علوم و فناوری پسته، جلد ۴. شماره ۸.
- Bates L.S., Waldern R.P. and Tare I.D. (1973). Rapid determination of free proline for water stress studies. *Plant Soil*, 29:205-207
- Afrousheh, M., Ardalan, M., Hokmabadi, H. and Afrousheh, M. (2010). Nutrient deficiency disorders in *Pistacia vera* seedling rootstock in relation to eco-physiological, biochemical characteristics and uptake pattern of nutrients. *Scientia Horticulturae*, 124: 141-148.
- Aguado-Santacruz, G. A., Moreno-Gómez, B., Jiménez-Francisco, B., García-Moya, E., Preciado-Ortiz, R. E. (2012). Impact of the microbial siderophores and phytosiderophores on the iron assimilation by plants: A synthesis. *Revista Fitotecnia Mexicana*, 35: 9-21
- Ahluwalia, O., Singh, P.C. and Bhatia, R. (2021). A review on drought stress in plants: Implications, mitigation and the role of plant growth promoting rhizobacteria. *Resources, Environment and Sustainability*, 5:100032.
- Alexander, D. B. and Zuberer, D. A. (1991). Use of chrome azurol S reagents to evaluate siderophore production by rhizosphere bacteria. *Biology and Fertility of soils*, 12(1): 39-45.
- Bharti, N., Pandey, S. S., Barnawal, D., Patel, V. K. and Kalra, A. (2016). Plant growth promoting rhizobacteria *Dietzia natronolimnaea* modulates the expression of stress responsive genes providing protection of wheat from salinity stress. *Scientific reports*, 6: 34768.
- Bradford M.M. (1976). A rapid and sensitive method for the quantitation of microgram quantities of protein utilizing the principle of protein-dye binding. *Analytical biochemistry*, 72(1-2): 248-254
- Cassán, F., Vanderleyden, J. and Spaepen, S. (2014). Physiological and agronomical aspects of phytohormone production by model plant-growth-promoting rhizobacteria (PGPR) belonging to the genus *Azospirillum*. *Journal of Plant Growth Regulation*, 33(2): 440-459.
- De Santiago, A., García-López A, M., Quintero, J. M., Avilés, M., Delgado, A. (2013). Effect of *Trichoderma asperellum* strain T34 and glucose addition on iron nutrition in cucumber grown on calcareous soils. *Soil Biology and Biochemistry*, 57: 598–605.

- De Souza, R., Ambrosini, A., Passaglia, L. M. P. (2015). Plant growth promoting bacteria as inoculants in agricultural soils. *Genetic and Molecular Biology*, 38: 401–419.
- Do Amaral, F. P., Pankiewicz, V. C., Arisi, A. C. M., de Souza, E. M., Pedrosa, F. and Stacey, G. (2016). Differential growth responses of *Brachypodium distachyon* genotypes to inoculation with plant growth promoting rhizobacteria. *Plant molecular biology*, 90(6): 689-697.
- El-Ghany, A., Masrahi, Y. S., Mohamed, A., Abboud, A. and Alawlaqi, M. M. (2015). Maize (*Zea Mays L.*) Growth and Metabolic Dynamics with Plant Growth-Promoting Rhizobacteria under Salt Stresses. *J Plant Pathol Microb*, 6: 305.
- Esther, J., Pattanaik, A., Pradhan, N. and Sukla, L.B. (2020). Applications of Dissimilatory Iron Reducing Bacteria (DIRB) for recovery of Ni and Co from low-grade lateritic nickel ore. *Materials Today: Proceedings*, 30: 351-354.
- Fales, F.W. (1951). The assimilation and degradation of carbohydrates by yeast cells. *Journal of Biological Chemistry*.193: 113-124.
- Ferreira, M.J., Silva, H. and Cunha, A. (2019). Siderophore-producing rhizobacteria as a promising tool for empowering plants to cope with iron limitation in saline soils: A review. *Pedosphere*, 29(4):409-420.
- Gao, L., Velioglu Y.S., Mazza G. and Oomah B.D (1998) Antioxidant activity and total phenolics in selected fruits, vegetables, and grain products. *Journal of agricultural and food chemistry*. 19;46(10): 4113-7.
- Heath R.L. and Packer L. (1968). Photoperoxidation in isolated chloroplasts: I. Kinetics and stoichiometry of fatty acid peroxidation. *Archives of biochemistry and biophysics*, 1;125:189-98
- Kant S., Kant P., Raveh E., and Barak S. (2006). Evidence that differential gene expression between the halophyte, *Thellungiella halophila*, and *Arabidopsis thaliana* is responsible for higher levels of the compatible osmolyte proline and tight control of Na⁺ uptake in *T. halophila*. *Plant, Cell & Environment*, 29 (7): 1220-1234.
- La Torre-Ruiz, D., Ruiz-Valdiviezo, V. M., Rincón-Molina, C. I., Rodríguez-Mendiola, M., Arias-Castro, C., Gutiérrez-Miceli, F. A. and Rincón-Rosales, R. (2016). Effect of plant growth-promoting bacteria on the growth and fructan production of *Agave americana* L. *Brazilian journal of microbiology*, 47(3): 587-596.
- Lightenthaler H. (1987) Chlorophylls and carotenoids: pigments of photosynthetic biomembranes, *Methods in Enzymology*,148:350-82.
- Masalha, J., Kosegarten, H., Elmaci, O., Mengel, K. (2000). The central role of microbial activity for iron acquisition in maize and sunflower. *Biology and Fertility of Soils*, 30: 433–439.
- Maziah, M. Z. (2010). Influence of boron on the growth and biochemical changes in plant growth promoting rhizobacteria (PGPR) inoculated banana plantlets, *World Journal of Microbiology and Biotechnology*, 26(5): 933-944.

- Meena, B. R. (2000). Induction of pathogenesis related proteins, phenolics and phenylalanine ammonia lyase in groundnut by *Pseudomonas fluorescens*. *Pakistan Journal of Biological Sciences*, 12(17): 1181-1187.
- Mimmo, T., Del Buono, D., Terzano, R., Tomasi, N., Vigani, G., Crecchio, C., Pinton, R., Zocchi, G., Cesco, S. (2014). Rhizospheric organic compounds in the soil-microorganism-plant system: Their role in iron availability. *European journal of Soil Sciences*, 65: 629-642
- Mirzapour, M. H. and Khoshgoftarmanesh, A. H. (2013). Effect of soil and foliar application of iron and zinc on quantitative and qualitative yield of pomegranate. *Journal of plant nutrition*, 36(1): 55-66.
- Morales, F., Belkhdja, R., Abadía, A. and Abadía, J. (2000). Photosystem II efficiency and mechanisms of energy dissipation in iron-deficient, field-grown pear trees (*Pyrus communis* L.). *Photosynthesis Research*, 63(1): 9-21.
- Pii, Y., Penn, A., Terzano, R., Crecchio, C., Mimmo, T., Cesco, S. (2015). Plant-microorganism-soil interactions influence the Fe availability in the rhizosphere of cucumber plants. *Plant physiology and Biochemistry*, 87: 45-52
- Rout, G. R. and Sahoo, S. (2015). Role of iron in plant growth and metabolism. *Reviews in Agricultural Science*, 3: 1-24
- Sah, S. and Singh, R. (2015). Siderophore: structural and functional characterization—a comprehensive review. *Agriculture (Polnohospodárstvo)*, 61(3): 97-114.
- Sharma, I., and Sharma, A. (2017). Physiological and biochemical changes in tomato cultivar PT-3 with dual inoculation of mycorrhiza and PGPR against root-knot nematode. *Symbiosis*, 71: 175-183.
- Shukla, P. S., Agarwal, P. K. and Jha, B. (2012). Improved salinity tolerance of *Arachishypogaea* (L.) by the interaction of halotolerant plant-growth-promoting rhizobacteria. *Journal of plant growth regulation*, 31(2): 195-206.
- Siddiqui, Z. A. (2005). PGPR: prospective biocontrol agents of plant pathogens. In *PGPR: biocontrol and biofertilization*, pp: 111-142).
- Singh, N., Mishra, K. and Varma, A. (2015). Isolation, screening and characterization of PGPRs from the semi-arid rhizospheric soil of *Jatropha curcas*. *Journal of Endocytobiosis and Cell research*, 2: 13-20.
- Williamson, A.J., Folens, K., Matthijs, S., Cortes, Y.P., Varia, J., Du Laing, G., Boon, N. and Hennebel, T. (2021). Selective metal extraction by biologically produced siderophores during bioleaching from low-grade primary and secondary mineral resources. *Minerals Engineering*, 163: 106774
- Zhang, H. M., Sun, Y., Xie, X. T., Kim, M. S., Dowd, S. E., Par' e, P. W. (2009). A soil bacterium regulates plant acquisition of iron *via* deficiency-inducible mechanisms. *Plant Journal*. 58: 568-577.

A comparative study of inoculation with two growth-promoting and siderophore-producing bacteria (*Enterobacter cloacae* & *Bacillus cereus*) on iron availability in pistachio seedlings (*Pistacia Vera* L.)

F. Bahraminejad¹, F. Nasibi², H. Oloumi³, R. Arab⁴ *

Received: 2022.6.19

Accepted: 2023.1.21

Abstract

Introduction: Iron deficiency is one of the most important problems that affects the growth of plants. In this study, the effect of two strains of growth stimulating bacteria producing siderophore (*Enterobacter cloacae* & *Bacillus cereus*) on biochemical properties of pistachio seedlings in conditions of availability and deficiency of iron was investigated. **Methods:** In this research, which was done in a factorial design in the form of a completely randomized pattern, ferric iron (Fe^{+3}) and ferrous iron (Fe^{+2}) were given to plants that had grown for two months at a concentration of 20 micromolar. Plants without iron (zero iron) were considered as controls. **Results:** The results showed that ferric iron in concentrations of 20 μM and zero iron reduced plant growth and damage to them. By using growth-promoting bacteria in ferric iron-treated plants, some growth parameters such as fresh weight, photosynthetic pigments, phenolic compounds, soluble sugars, lipid peroxidation and proline were improved. Treatment of plants with growth-promoting bacteria also increased the amount of protein in plants treated with ferric iron. Growth-promoting bacteria also increased iron uptake in the shoots of ferric iron-treated seedlings. It seems that in plants treated with ferric iron, growth-promoting bacteria with the production of siderophore led to the reduction of iron and increase the available iron in the plant and reduce iron deficiency stress.

Keywords: Ferric iron, Plant growth promoting bacteria, Lipid peroxidation, iron deficiency.

1.MSc student, Department of Biology, Faculty of Science, Shahid Bahonar University, Kerman, Iran.

2.Associate Professor, Department of Biology, Faculty of Science, Shahid Bahonar University, Kerman, Iran.

3.Associate Professor, Ecology Department, Institute of Science and High Technology and Environmental Sciences, Graduate University of Advanced Technology, Kerman

4.Instructor, Department of Biology, Bam Branch, Islamic Azad University, Bam, Iran>(*Corresponding author: rozaarab.iau@gmail.com)